

AMERIKAANSE HONDSVIS (*Umbra pygmaea*)

Leefomgeving

De Amerikaanse hondsvvis heeft van oorsprong een beperkt verspreidingsgebied aan de Oostkust van de Verenigde Staten. Om reden van zijn geschiktheid voor koudwateraquaria, is het visje aan het begin van deze eeuw in West-Europa geïmporteerd. De hondsvvis leidt in de regel een weinig opvallend bestaan en bereikt geen grote afmetingen. Hij wordt vooral aangetroffen in nogal kleine wateren in Noord-Brabant (voornamelijk in vennetjes), evenals in verzuurde watertjes in de veengebieden. Dat de hondsvvis zich in deze zure wateren kan handhaven wijst op een grote pH-tolerantie. In Nederland is de hondsvvis zelfs aangetroffen in wateren met een pH van 3,5. In dergelijke zure wateren is elk ander vissenleven uitgesloten.

Behalve tegen hoge zuurgehalten is de soort ook bestand tegen lage zuurstofgehalten (tot minder dan 1 mg/l). Bij dergelijke lage zuurstofgehalten schakelt de hondsvvis over op zogenoemde maagdarmademhaling. Daarbij wordt via het maagdarmkanaal en de zwemblaas zuurstof in het bloed opgenomen. Door de hoge pH- en zuurstoftolerantie kan de Amerikaanse hondsvvis zich handhaven in wateren waar andere – inheemse – vissoorten niet of nauwelijks kunnen leven. In andere wateren lijkt de Amerikaanse hondsvvis in Nederland niet opgewassen tegen de concurrentie met en predatie door de inheemse vissoorten.

Voortplanting

De paai van de Amerikaanse hondsvvis vindt plaats in de periode februari/april. De vrouwtjes worden dan circa tweemaal zo dik als de mannetjes. Van beide geslachten nemen

de kleuren van de paarijpe dieren in intensiteit toe. Indien het mannetje in staat van grote opwinding verkeert, krijgt het een roodachtige streep over de flank.

Het vrouwtje graaft voorafgaande aan de paring een soort nestkuil. Na de "paringsdans" laat het vrouwtje het mannetje toe bij de nestkuil. Het vrouwtje zet dan 200-1200 eitjes af, die vervolgens door het mannetje worden bevrucht. De eieren zijn circa 1,8 mm in doorsnede. Gedurende de ontwikkeling van de eieren is er sprake van nestzorg. De ontwikkeling van de eieren duurt bij een watertemperatuur van 10 °C circa tien dagen. Bij het uitkomen is de larve van *Umbra pygmaea* circa 5 mm lang. Hij bezit dan een olieachtig dooierzakje. Pas na minimaal twee weken is dit dooierzakje geheel opgeteerd en kan de vislarve - na het vullen van de zwemblaas - zelfstandig dierlijk plankton eten. Al na één of twee groeiseizoenen is de Amerikaanse hondsvvis geslachtsrijp.

Voedsel

De Amerikaanse hondsvvis is een carnivoor met een zeer specifiek "jachtgedrag". De prooi wordt met een snel "schot" bemachtigd (vergelijk de snoek!). Het dier voedt zich zowel met dierlijk plankton (watervlooien) als met macrofauna (voornamelijk muggenlarven, verder onder andere mijten, wantsen en slakjes). Bij vissen met een lengte van meer dan 2 cm, neemt het aandeel van het plankton in het voedsel af. Daarvoor in de plaats verschijnen dan vissenlarven op het menu.

Groei en leeftijd

De Amerikaanse hondsvvis wordt maximaal 15 cm lang.